

Poznáš moje tajné mená

Anton Cisík
Louziana, Prievidza

♩ = 142

1. Po - znáš mo - je taj - né hes - lá, kto - ré ti ho - vo - rím,
2. Poz - náš mo - je taj - né ges - tá, kto - rý - mi kon - čím

kto - rý - mi ťa vo - lám a kto - ré ne - me - ním, keď som
vždy, keď zdr - hám z bo - ja a o mier pro - sím, má - vam

smut - ný a sám, keď lam - py von - ku pla - čú,
bie - lou zá - sta - vou, ty vždy si bez - rad - ná,

zbra - ne od - kla - dám a du - šu ne - čis - tú ti dám.
dneš - ná noc s te - bou nie je po - sled -

ná. *Refrén* Tíš - ko le - žíš, svie - ce do - ha - sí - na - jú, v pe - ri -

nách si tro - chu i - ná, lás - ka nes - pí, späť sa jej vô - bec ne - dá, ví - nom

chla - dí - me ho - rú - ce te - lá. Tíš - ko te - lá.

3. Poznáš moje tajné mená, ktoré nenosím.
za ktoré sa schovávam, keď nemám síl
kráčať ostrým kamením na bosých nohách,
na dieťa sa premením, ty ma nosíš na rukách.

Ref.: